

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a cincea)

14 decembrie 2017 *

„Funcție publică – Funcționari – Agenți – Remunerație – Personal SEAE repartizat într-o țară terță – Articolul 10 din anexa X la Statutul funcționarilor – Evaluare anuală a indemnizației privind condițiile de viață – Decizie de reducere a indemnizației privind condițiile de viață în Ghana de la 25 % la 20 % – Excepție de nelegalitate”

În cauza T-575/16,

David Martinez De Prins, funcționar al Serviciului European de Acțiune Externă, cu domiciliul în Accra (Ghana), și ceilalți funcționari și agenți ai Serviciului European de Acțiune Externă ale căror nume figurează în anexă, reprezentanți de N. de Montigny și de J.-N. Louis, avocați,

reclamanți,

împotriva

Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE), reprezentat de S. Marquardt, în calitate de agent, asistat de M. Troncoso Ferrer, de F.-M. Hilaire și de S. Moya Izquierdo, avocați,

pârât,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se solicită anularea fișelor de remunerație ale reclamanților pentru luna martie 2015, precum și a fișelor lor de remunerație ulterioare, în măsura în care aceste fișe pun în aplicare Decizia SEAE din 23 februarie 2015 de reducere, începând de la 1 ianuarie 2015, a indemnizației privind condițiile de viață plătite personalului Uniunii Europene repartizat în Ghana,

TRIBUNALUL (Camera a cincea),

compus din domnul D. Gratsias, președinte, doamna I. Labucka și domnul I. Ulloa Rubio (raportor), judecători,

grefier: doamna X. Lopez Bancalari, administrator,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 27 aprilie 2017,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: franceza.

Hotărâre

Cadrul juridic

- 1 Anexa X la Statutul funcționarilor Uniunii Europene, în versiunea anterioară intrării în vigoare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1023/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de modificare a Statutului funcționarilor Uniunii Europene și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene (JO 2013, L 287, p. 15), și anume versiunea aplicabilă litigiului (denumit în continuare „statutul”), stabilește, potrivit articolului 1 din aceasta, dispozițiile speciale și derogatorii aplicabile funcționarilor Uniunii Europene repartizați într-o țară terță.
- 2 Articolul 10 din anexa X la statut prevede:

„(1) În funcție de locul de repartizare al funcționarului, se stabilește o indemnizație pentru condiții de viață, sub forma unui procent dintr-o valoare de referință. Această valoare de referință cuprinde întregul salariu de bază, precum și indemnizația de expatriere, alocația pentru locuință și alocația pentru creșterea copilului, cu deducerea reținerilor obligatorii menționate de statut sau de regulamentele de punere în aplicare a acestuia.

[...]

Următorii parametri sunt luați în considerare la stabilirea indemnizației pentru condiții de viață:

- mediul sanitar și spitalicesc;
- condițiile de securitate;
- condițiile climatice,

celor trei parametri de mai sus aplicându-li-se coeficientul 1[,]

- gradul de izolare,
- alte condiții locale,

celor doi parametri de mai sus aplicându-li-se coeficientul 0,5.

[...]

Indemnizația pentru condiții de viață stabilită pentru fiecare loc de repartizare face obiectul unei evaluări anuale și, după caz, al unei revizuirii de către autoritatea împuternicită să facă numiri, după obținerea avizului comitetului pentru personal.

[...]”

- 3 Articolul 1 din Decizia Înalțului reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 17 decembrie 2013 privind indemnizația pentru condiții de viață și indemnizația suplimentară prevăzute la articolul 10 din anexa X la statut (denumită în continuare „Decizia din 17 decembrie 2013”) prevede următoarele:

„Parametrii vizați la alineatul (1) al articolului 10 din anexa X la statut sunt evaluați de [autoritatea împuternicită să facă numiri], care se poate baza, între altele, pe informații furnizate de surse de încredere cu caracter internațional, publice sau private, de statele membre, precum și de delegațiile Uniunii și de serviciile instituțiilor și organelor Uniunii.”

- 4 Articolul 2 alineatul (1) din Decizia din 17 decembrie 2013 prevede:

„După avizul comitetului pentru personal al S[erviciului European de Acțiune Externă] și al Comisiei, [autoritatea împuternicită să facă numiri] stabilește, cu începere de la data de 1 ianuarie a fiecărui an, procentajele indemnizației pentru condiții de viață referitoare la diferite locuri de repartizare [...]”

- 5 Articolul 7 din Decizia din 17 decembrie 2013 are următorul cuprins:

„[Autoritatea împuternicită să facă numiri] stabilește procentajul menționat la articolul 2 pentru toate locurile de repartizare pe baza informațiilor aflate la dispoziția sa menționate la articolul 1.

Parametrii luați în considerare la stabilirea indemnizației pentru condiții de viață sunt, printre altele, următorii:

- mediul sanitar și spitalicesc,
- condițiile de securitate,
- condițiile climatice,
- gradul de izolare,
- alte condiții de viață locale.

Pentru fiecare parametru, [autoritatea împuternicită să facă numiri] stabilește gradul de dificultate printr-un număr de puncte. Aceste date sunt transpuse într-un tabel comparativ, rezultând o cotație finală care va reflecta la rândul său procentajul atribuit indemnizației pentru condiții de viață. Metodologia utilizată face obiectul unor orientări adoptate de S[erviciul European de Acțiune Externă] în acord cu serviciile responsabile ale Comisiei, după consultarea grupului tehnic [indemnizație pentru condiții de viață].

Grupul tehnic [indemnizație pentru condiții de viață] este un grup ad-hoc de natură consultativă care include membrii administrației și reprezentanții personalului S[erviciului European de Acțiune Externă], pe de o parte, și ai Comisiei, pe de altă parte. Reprezentanții personalului sunt numiți de comitetul pentru personal al instituției lor. Grupul tehnic [indemnizație pentru condiții de viață] se pronunță sub formă de recomandări, la cererea [autorității împuternicite să facă numiri]. Acesta este consultat în special cu privire la deciziile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) și alineatul (3).”

- 6 Prin Decizia din 3 decembrie 2014, directorul general administrativ al SEAE a adoptat Orientările privind metodologia de stabilire a indemnizației pentru condiții de viață și acordarea concediilor de odihnă (denumite în continuare „orientările”). Această decizie, adoptată în temeiul Deciziei din 17 decembrie 2013, a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2015.

7 Parametrii luați în considerare la stabilirea indemnizației pentru condiții de viață (denumită în continuare „ICV”) în Decizia din 17 decembrie 2013 au fost reiterateți și aplicați în orientări. Mai precis, articolul 1 din orientări prevede:

„(1) La stabilirea procentajelor [ICV] pentru diferite locuri de repartizare, [autoritatea împuternicită să facă numiri] ia în considerare următorii parametri:

- mediul sanitar și spitalicesc,
- condițiile de securitate,
- condițiile climatice,
- gradul de izolare,
- alte condiții de viață locale.

(2) Fiecare dintre parametri trebuie evaluat și primește scorul următor:

- 1 când condițiile de viață sunt echivalente celor din Uniunea Europeană,
- 2 când condițiile de viață sunt mai degrabă dificile în comparație cu cele din Uniunea Europeană,
- 3 când condițiile de viață sunt dificile comparativ cu cele din Uniunea Europeană,
- 4 când condițiile de viață sunt foarte dificile comparativ cu cele din Uniunea Europeană,
- 5 când condițiile de viață sunt extrem de dificile comparativ cu cele din Uniunea Europeană.

[...]”

8 Articolul 2 din orientări prevede:

„1. Mediul sanitar și spitalicesc

Scorul pentru [parametrul] «[m]ediul sanitar și spitalicesc» va fi stabilit pe baza «hărții sanitare» comparative întocmite de «International SOS» și, dacă este cazul, [pe baza] altor informații furnizate de surse de încredere cu caracter internațional, publice sau private.

2. Securitatea

Scorul pentru [parametrul] «[s]ecuritate» va fi stabilit pe baza bazei de date «Country Threat Assessment» (CTA) gestionate de serviciile de securitate din cadrul instituțiilor și, dacă este cazul, [pe baza] altor informații furnizate de surse de încredere cu caracter internațional, publice sau private.

3. Climatul

Scorul pentru [parametrul] «[c]limat» va fi stabilit pe baza datelor obținute de la Organizația Meteorologică Mondială și, dacă este cazul, [pe baza] altor informații furnizate de surse de încredere cu caracter internațional, publice sau private.

4. Gradul de izolare

Scorul pentru [parametrul] «[g]radul de izolare» va fi stabilit pe baza datelor comunicate de delegații ca răspuns la un chestionar și, dacă este cazul, [pe baza] altor informații furnizate de surse de încredere cu caracter internațional, publice sau private.

5. Alte condiții de viață locale

Scorul pentru [parametrul] «[a]lte condiții de viață locale» va fi stabilit pe baza datelor comunicate de delegații ca răspuns la un chestionar și, dacă este cazul, [pe baza] altor informații furnizate de surse de încredere cu caracter internațional, publice sau private.”

9 Articolul 3 din orientări prevede:

„Evaluarea țării va fi organizată în trei etape:

1. Prima evaluare, pe țară, la nivel administrativ (MDR.C6, MDR.B1 și DEVCO.R4).

2. Evaluarea intermediară: [c]ontrolul primei evaluări pentru a verifica coerența regională și pentru a efectua comparația cu țările similare (MDR.C6 și DEVCO.R4, împreună cu serviciile S[erviciului European de Acțiune Externă] și cu serviciile geografice ale Comisiei).

3. Evaluarea finală și comparația cu datele statelor membre, cu consultarea comitetului director al delegațiilor EUDEL.

Etapa 1: Prima evaluare.

Serviciile administrative pregătesc o evaluare inițială pentru fiecare parametru, atribuind un scor de la 1 la 5 potrivit sistemului descris la articolul 2. Rezultatele sunt înscrise într-un tabel comparativ și este întocmită o estimare a impactului bugetar.

Etapa 2: Verificarea evaluării pentru coerență regională și comparația cu țări similare.

Evaluarea regională ia în considerare similitudinile sau disparitățile regionale, factorii de izolare sau condițiile locale care sunt comparabile în regiune. Serviciile geografice vor evalua dacă rezultatele etapei 1 par adecvate din punct de vedere regional. În mod similar, în această etapă a procedurii vor fi verificate rezultatele țărilor comparabile (comparabile în ceea ce privește nivelul de dezvoltare[:]) țări emergente, țări OCDE, mici teritorii sau insule).

Etapa a doua se va încheia cu întocmirea unui raport, inclusiv un rezumat al avizelor primite și o estimare a impactului bugetar.

Etapa 3: Evaluarea finală.

În cadrul evaluării finale, Comitetul director al delegațiilor EUDEL dispune de rezultate intermediare în urma etapei 1 și a etapei 2. În această etapă a procedurii, EUDEL efectuează o analiză comparativă și întocmește evaluarea finală [...].

Evaluarea finală permite ajustarea scorurilor. Va fi întocmit un raport final, cu o descriere a procedurilor și a concluziilor, inclusiv o justificare a scorurilor care au fost ajustate și o estimare a impactului bugetar.”

10 Articolul 4 din orientări prevede:

„În conformitate cu articolul 7 din Decizia HR DEC(2013) 013 din 17 decembrie 2013 a Înalțului reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate privind indemnizația pentru condiții de viață și indemnizația suplimentară, grupul tehnic [ICV] trebuie să fie consultat.

[Autoritatea împuternicită să facă numiri] stabilește [ICV] aplicabilă diferitor locuri de repartizare.”

Situația de fapt

- 11 Reclamanții, domnul David Martinez De Prins și celelalte persoane ale căror nume figurează în anexă, sunt funcționari sau agenți repartizați la delegația Uniunii Europene din Ghana (denumită în continuare „delegația din Ghana”).
- 12 La 23 februarie 2015, directorul general administrativ al Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) a adoptat, în aplicarea articolului 10 din anexa X la statut, o decizie de revizuire a cuantumului ICV plătite agenților repartizați în țările terțe (denumită în continuare „Decizia din 23 februarie 2015”). Prin această decizie, rata ICV aplicabilă personalului Uniunii repartizat delegației din Ghana a fost redusă de la 25 % la 20 % din cuantumul de referință.
- 13 SEAE a aplicat pentru prima dată Decizia din 23 februarie 2015 la întocmirea fișelor de remunerație ale reclamanților pentru luna martie 2015, inclusiv reducerea retroactivă pentru lunile ianuarie și februarie 2015.
- 14 La 21 mai 2015, reclamanții au formulat, în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut, la autoritatea împuternicită să facă numiri (denumită în continuare „AIPN”) sau la autoritatea abilitată să încheie contractele de muncă (denumită în continuare „AAIC”), o reclamație împotriva Deciziei din 23 februarie 2015, astfel cum a fost concretizată în fișele lor de remunerație pentru luna martie 2015.
- 15 Prin decizia din 15 septembrie 2015, AIPN și AAIC au respins această reclamație.
- 16 Reclamanții afirmă, fără a fi contrași de SEAE, că au luat cunoștință de Decizia din 15 septembrie 2015 abia la 17 decembrie 2015.

Procedura și concluziile părților

- 17 Prin cererea introductivă primită la grefa Tribunalului Funcției Publice al Uniunii Europene la 28 decembrie 2015, reclamanții au introdus prezenta acțiune. Cauza a fost înregistrată cu numărul F-153/15.
- 18 La 23 martie 2016, SEAE a depus la grefa Tribunalului Funcției Publice memoriul în apărare.
- 19 În temeiul articolului 3 din Regulamentul (UE, Euratom) 2016/1192 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 iulie 2016 privind transferul către Tribunal al competenței de a se pronunța în primă instanță asupra litigiilor dintre Uniunea Europeană și agenții acesteia (JO 2016, L 200, p. 137), prezenta cauză a fost transferată Tribunalului în starea în care se afla la data de 31 august 2016. Aceasta a fost înregistrată cu numărul T-575/16.

- 20 Prin scrisoarea grefei Tribunalului din 22 martie 2017, SEAE a fost invitat să dea curs măsurilor de organizare a procedurii adoptate de Tribunal în temeiul articolului 89 alineatul (3) literele (a) și (d) și al articolului 90 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului. Acesta a răspuns la întrebarea adresată de Tribunal în acest temei și a furnizat în termenul stabilit documentele care i-au fost solicitate.
- 21 Pledoariile părților au fost ascultate în ședința din 27 aprilie 2017.
- 22 Reclamanții solicită Tribunalului:
- „constatarea inaplicabilității Deciziei din 23 februarie 2015 în măsura în care reduce ICV pentru personalul Uniunii Europene repartizat delegației din Ghana începând de la 1 ianuarie 2015”;
  - anularea fișelor lor de remunerație pentru luna martie 2015, precum și a tuturor fișelor de remunerație ulterioare, în măsura în care acestea pun în aplicare Decizia din 23 februarie 2015;
  - obligarea SEAE la plata cheltuielilor de judecată.
- 23 SEAE solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii ca nefondată;
  - obligarea reclamanților la plata cheltuielilor de judecată.
- 24 Prin Ordonanța din 19 mai 2017, președintele Camerei a cincea a Tribunalului a decis redeschiderea procedurii orale și, în cadrul unei măsuri de organizare a procedurii, a invitat SEAE să depună anumite documente. SEAE a răspuns la această cerere a Tribunalului și a furnizat în termenul stabilit documentele care i-au fost solicitate.

În drept

Cu privire la obiectul litigiului

- 25 Prin intermediul primului capăt de cerere, reclamanții solicită Tribunalului „constatarea inaplicabilității Deciziei din 23 februarie 2015 în măsura în care reduce ICV pentru personalul Uniunii Europene repartizat delegației din Ghana începând de la 1 ianuarie 2015”.
- 26 În această privință trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, articolul 277 TFUE este expresia unui principiu general care asigură oricărei părți dreptul de a contesta pe cale incidentală, în vederea obținerii anulării unui act împotriva căruia poate formula o acțiune, validitatea unui act anterior al unei instituții care constituie temeiul juridic al actului atacat, dacă această parte nu dispunea de dreptul de a introduce, în conformitate cu articolul 263 TFUE, o acțiune directă împotriva unui astfel de act, ale cărui consecințe le suportă astfel fără să fi fost în măsură să solicite anularea lui. Posibilitatea prevăzută la articolul 277 TFUE de a invoca inaplicabilitatea unui regulament sau a unui act cu caracter general care constituie temeiul juridic al actului de aplicare atacat nu constituie însă un drept la acțiune autonom și nu poate fi exercitată decât pe cale incidentală. În lipsa unui drept la acțiune principal, articolul 277 TFUE amintit nu poate fi invocat (a se vedea Hotărârea din 27 octombrie 2016, BCE/Cerafogli, T-787/14 P, EU:T:2016:633, punctele 42 și 43, precum și jurisprudența citată).

- 27 În speță, trebuie să se constate că, în cadrul celui de al doilea capăt de cerere, reclamantul solicită anularea fișelor lor de remunerație pentru luna martie 2015, precum și a tuturor fișelor de remunerație ulterioare, în măsura în care acestea pun în aplicare Decizia din 23 februarie 2015. Pe de altă parte, motivele acțiunii privesc nelegalitatea acestei din urmă decizii. Prin urmare, astfel cum au confirmat de altfel reclamantul în ședință, trebuie să se considere că ei au invocat prin intermediul primului capăt de cerere o excepție de nelegalitate, în sensul articolului 277 TFUE, împotriva Deciziei din 23 februarie 2015, care este un act cu aplicabilitate generală, în susținerea celui de al doilea capăt de cerere, având ca obiect anularea deciziilor individuale prin care se pune în aplicare actul menționat.
- 28 Potrivit jurisprudenței, această excepție de nelegalitate este însă admisibilă numai în cazul în care reclamantul dispune de dreptul de a solicita anularea acestor decizii individuale, aspect care trebuie examinat în continuare.
- 29 Prin intermediul celui de al doilea capăt de cerere, reclamantul solicită Tribunalului anularea fișelor lor de remunerație pentru luna martie 2015, precum și a tuturor fișelor de remunerație ulterioare, în măsura în care acestea pun în aplicare Decizia din 23 februarie 2015.
- 30 În această privință trebuie amintit că existența unui act care lezează, în sensul articolului 90 alineatul (2) și al articolului 91 alineatul (1) din statut, este o condiție indispensabilă pentru admisibilitatea oricărei acțiuni formulate de funcționari sau de funcționari pensionați împotriva instituției din care fac parte. Potrivit unei jurisprudențe constante, numai măsurile care produc efecte juridice obligatorii de natură a afecta în mod direct și imediat interesele reclamantului, modificând în mod distinct situația juridică a acestuia, constituie acte susceptibile de a face obiectul unei acțiuni în anulare, precedată, astfel cum impune articolul 91 din statut, de o reclamație (Hotărârea din 14 februarie 1989, Bossi/Comisia, 346/87, EU:C:1989:59, punctul 23, Hotărârea din 18 septembrie 2008, Angé Serrano și alții/Parlamentul, T-47/05, EU:T:2008:384, punctul 61, și Hotărârea din 16 iulie 2015, EJ și alții/Comisia, F-112/14, EU:F:2015:90, punctul 40).
- 31 Fișele de remunerație, precum cele contestate în speță, pot constitui acte care lezează și pot face, ca atare, obiectul unor reclamații și eventual al unor acțiuni (Ordonanța din 20 martie 2014, Michel/Comisia, F-44/13, EU:F:2014:40, punctul 49, și Ordonanța din 23 aprilie 2015, Bensai/Comisia, F-131/14, EU:F:2015:34, punctul 34).
- 32 Aceasta este situația atunci când o decizie având un obiect pur pecuniar se poate reflecta, ca urmare a naturii sale, într-o astfel de fișă de remunerație sau de pensie. În acest caz, de la comunicarea fișei lunare de remunerație sau de pensie începe să curgă termenele de introducere a reclamației și a acțiunii, prevăzute la articolul 90 alineatul (2) și, respectiv, la articolul 91 alineatul (3) din statut, împotriva unei decizii administrative atunci când respectiva fișă ilustrează cu claritate și pentru prima dată existența și conținutul acestei decizii (a se vedea Hotărârea din 5 februarie 2016, Barnett și Mogensen/Comisia, F-56/15, EU:F:2016:11, punctul 33 și jurisprudența citată).
- 33 Aceasta este situația în special în ipotezele în care drepturile afectate ca urmare, de exemplu, a modificării unui act cu aplicabilitate generală au un caracter esențial sau pur pecuniar. Astfel, într-o asemenea situație, suprimarea plății sau reducerea cuantumului acesteia, care reies din fișa de remunerație sau de pensie care urmează acestei modificări, nu pot rezulta decât dintr-o decizie a serviciului competent de a aplica actul cu caracter general în discuție în privința funcționarului sau a funcționarului pensionat respectiv. (Hotărârea din 23 aprilie 2008, Pickering/Comisia, F-103/05, EU:F:2008:45, punctul 74; a se vedea de asemenea Hotărârea din 5 februarie 2016, Barnett și Mogensen/Comisia, F-56/15, EU:F:2016:11, punctul 34 și jurisprudența citată).
- 34 O fișă de remunerație sau de pensie, prin natura și prin obiectul său, nu prezintă însă caracteristicile unui act care lezează atunci când aceasta nu face decât să exprime în termeni financiari întinderea unor decizii administrative anterioare privind situația administrativă a funcționarului sau a funcționarului pensionat (Hotărârea din 23 aprilie 2008, Pickering/Comisia, F-103/05, EU:F:2008:45,

punctul 72) sau, cu alte cuvinte, atunci când nu face decât să confirme aceste decizii administrative anterioare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 septembrie 2008, Lafili/Comisia, F-22/07, EU:F:2008:104, punctul 33).

- 35 În special, în cazul în care, în conformitate cu jurisprudența amintită la punctele 32 și 33 de mai sus, fișa de remunerație care ilustrează cu claritate și pentru prima dată o decizie pur pecuniară constituie un act atacabil, fișele de remunerație ulterioare constituie acte pur confirmative ale deciziei menționate și nu pot face obiectul unei acțiuni în anulare (a se vedea Hotărârea din 11 decembrie 2007, Sack/Comisia, T-66/05, EU:T:2007:370, punctul 31 și jurisprudența citată).
- 36 În speță, Tribunalului i se solicită să se pronunțe cu privire la legalitatea fișelor de remunerație ale reclamantilor începând din luna martie 2015 nu ca atare, ci în măsura în care reflectă decizia AIPN și a AAIC de a aplica în cazul lor, începând de la 1 ianuarie 2015, noua rată a ICV, astfel cum a fost adoptată, în ceea ce privește personalul Uniunii Europene repartizat la delegația din Ghana, prin Decizia din 23 februarie 2015, care constituie un act cu aplicabilitate generală.
- 37 În aceste condiții, al doilea capăt de cerere, în măsura în care urmărește în esență anularea deciziei AIPN și a AAIC, conținută în fișele de remunerație ale reclamantilor din luna martie 2015, de a le aplica noua rată a ICV, astfel cum a fost adoptată prin Decizia din 23 februarie 2015, trebuie să fie declarat admisibil, amintindu-se că împrejurarea potrivit căreia instituția în cauză nu face decât să aplice normele cu aplicabilitate generală în vigoare este lipsită de relevanță în această privință (Hotărârea din 4 iulie 1985, Agostini și alții/Comisia, 233/83, EU:C:1985:291, punctul 13). În schimb, nu este admisibil ca reclamantii să solicite anularea fișelor de remunerație ulterioare, care constituie, în orice caz, acte pur confirmative.
- 38 În consecință, excepția de nelegalitate a Deciziei din 23 februarie 2015, invocată în cadrul primului capăt de cerere, trebuie de asemenea să fie declarată admisibilă.

Cu privire la fond

- 39 Reclamantii invocă în esență cinci motive referitoare la nelegalitatea Deciziei din 23 februarie 2015. Primul este întemeiat pe un viciu de procedură, al doilea, pe o eroare de drept, al treilea, pe o încălcare a principiului neretroactivității, al patrulea, pe o eroare de apreciere și, al cincilea, pe o lipsă de motivare.
- 40 În susținerea primului motiv, reclamantii invocă nelegalitatea Deciziei din 23 februarie 2015 în măsura în care aceasta ar fi afectată de nereguli ca urmare a nerespectării procedurii de stabilire a ICV, astfel cum a fost prevăzută de orientări. Aceștia susțin că procedura menționată nu s-a desfășurat în conformitate cu orientările, în măsura în care, în primul rând, nu a fost realizată nicio consultare pentru a remedia deficiența de actualizare a evaluării devenite caducă și, în al doilea rând, grupul tehnic al SEAE (denumit în continuare „grupul tehnic”) nu a fost consultat în mod adecvat. Pe de altă parte, aceștia au precizat în ședință că, în măsura în care șefii de delegație nu au fost consultați la nivel regional, a doua etapă a acestei proceduri nu s-a desfășurat în mod corect, viciind astfel procedura respectivă în ansamblu.
- 41 SEAE contestă argumentele reclamantilor.
- 42 În această privință trebuie arătat că articolele 3 și 4 din orientări definesc, în ceea ce privește procedura de stabilire a ICV, normele a căror punere în aplicare condiționează regularitatea deciziei adoptate la finalul acestei proceduri.

- 43 Astfel, în conformitate cu articolul 3 din orientări, procedura de stabilire a ICV se organizează în trei etape. În prima etapă se realizează o evaluare la nivel național pentru fiecare loc de repartizare. În a doua etapă se efectuează o comparație regională pentru a asigura coerența diferitor locuri de repartizare și, la finalul acestei etape, se întocmește un raport. În a treia etapă se efectuează o comparație globală pornind de la rezultatele primei și ale celei de a doua etape, ceea ce permite ajustarea scorurilor, și, la finalul acestei etape, se întocmește un raport final, cu o descriere a procedurilor și a concluziilor, inclusiv o justificare a scorurilor care au fost ajustate, și o estimare a impactului bugetar.
- 44 De asemenea, articolul 4 din orientări prevede că grupul tehnic trebuie consultat și se va pronunța sub forma unei recomandări, la cererea AIPN.
- 45 Pe de altă parte, în temeiul articolului 10 din anexa X la statut, ICV poate fi evaluată anual și, după caz, revizuită numai după obținerea avizului comitetului pentru personal al SEAE (denumit în continuare „comitetul pentru personal”).
- 46 Prin urmare, aspectul dacă, în speță, procedura de stabilire a ICV care a precedat adoptarea Deciziei din 23 februarie 2015 a fost legală trebuie examinat în raport cu articolul 10 din anexa X la statut și cu articolele 3 și 4 din orientări.
- 47 Trebuie să se examineze mai întâi dacă a fost respectată procedura de stabilire a ICV în trei etape, astfel cum este prevăzută de orientări. În această privință, Tribunalul, printr-o măsură de organizare a procedurii, a invitat SEAE să furnizeze, printre altele, rapoartele întocmite la finalul celei de a doua și al celei de a treia etape a procedurii de stabilire a ICV. SEAE, ca răspuns la o întrebare adresată de Tribunal, a furnizat trei tabele cu numărul de puncte atribuit fiecărui parametru în funcție de gradul de dificultate, precum și cotația finală reflectând rata ICV atribuită fiecărui loc de repartizare, pentru fiecare dintre cele trei etape ale acestei proceduri.
- 48 În lumina dosarului și a răspunsurilor furnizate de SEAE la întrebările adresate de Tribunal, se impune constatarea că a doua și a treia etapă ale procedurii de stabilire a ICV nu au fost respectate în întregime. Astfel, pe de o parte, în ceea ce privește a doua etapă a procedurii menționate, în timp ce articolul 3 din orientări prevede că trebuie realizată o evaluare regională ținând seama de similitudinile sau de disparitățile regionale, tabelul prezentat de SEAE, constând într-un simplu tabel, fără explicații suplimentare, nu permite să se constate că rezultatele obținute pentru fiecare loc de repartizare au fost într-adevăr comparate cu altele similare pentru a asigura o anumită coerență regională. În plus, deși articolul menționat impune redactarea unui raport privind concluziile și a unui rezumat al opiniilor primite, acestea nu au fost furnizate.
- 49 Pe de altă parte, în cursul ședinței, SEAE a recunoscut că nu a avut loc o consultare comună la nivel regional a tuturor șefilor de delegație din Africa de Vest și din Europa în cadrul celei de a doua etape a procedurii de stabilire a ICV.
- 50 Pe de altă parte, în ceea ce privește a treia etapă a procedurii de stabilire a ICV, în timp ce articolul 3 din orientări prevede că la finalul acestei etape trebuie întocmit un raport final cu o descriere a procedurilor desfășurate în cadrul acesteia, precum și a concluziilor deduse, care să includă o justificare a scorurilor care au suferit modificări, un astfel de raport nu a fost furnizat, SEAE furnizând doar un tabel în care nu figurează nici o descriere a procedurilor, nici concluziile conținând o justificare privind scorurile modificate. Prin urmare, nu este posibil să se verifice dacă această etapă s-a desfășurat în conformitate cu cerințele articolului menționat.
- 51 În plus, întrebând în cursul ședinței, SEAE a recunoscut de asemenea că nu era în măsură să garanteze că fuseseră întocmite rapoartele adoptate la finalul celei de a doua și al celei de a treia etape ale procedurii de stabilire a ICV.

- 52 În continuare, trebuie să se examineze termenul în care documentele au fost transmise grupului tehnic. Reclamanții invocă în această privință lipsa de eficacitate a mecanismului de consultare a grupului tehnic, având în vedere practica administrației de a transmite documentele de referință cu doar două zile înainte de reuniunea grupului tehnic, ceea ce face imposibilă evaluarea tuturor informațiilor necesare pentru 120 de locuri de repartizare. În acest sens, trebuie arătat că, deși consultarea documentelor de referință de către grupul tehnic este prevăzută la articolul 4 din orientări, nu există nicio cerință formală, nici în acestea, nici în Decizia din 17 februarie 2013, care să prevadă un termen minim pentru transmiterea acestor documente. Lipsa unei astfel de cerințe nu poate însă dispensa SEAE de obligația de a acționa, în cadrul responsabilităților sale, cu toată diligența necesară, astfel încât aceste documente să fie transmise grupului tehnic suficient de devreme pentru a-i permite să efectueze o examinare completă a acestor documente înainte de a-și emite avizul, dat fiind că aceste documente privesc 120 de locuri de repartizare. Or, reiese din dosar că finalizarea celei de a treia etape a procedurii de stabilire a ICV a avut loc abia la 21 ianuarie 2015, că documentele au fost transmise grupului tehnic la 23 ianuarie 2015 și că acesta și-a dat avizul la 26 ianuarie 2015. Acest termen este insuficient pentru a considera că grupul menționat a fost consultat în mod adecvat. Mai mult, în măsura în care SEAE nu a furnizat rapoartele care trebuie adoptate la finalul celei de a doua și al celei de a treia etape ale procedurii menționate, trebuie să se deducă că acest grup nu a primit toate documentele pertinente pentru emiterea avizului său.
- 53 În plus, reiese din scrisoarea comitetului pentru personal din 19 februarie 2015 adresată directorului de personal al SEAE că respectivul comitet a emis un aviz pozitiv în privința Deciziei din 23 februarie 2015, sub rezerva a două observații. Prin intermediul primei observații, acest comitet menționează lipsa consultării șefilor de delegație din Africa de Vest și din Europa și solicită tocmai ca evaluarea privind delegația din Ghana să fie declarată ca fiind sub observație. Prin cea de a doua observație, același comitet subliniază că, în cadrul consultării grupului tehnic, este indispensabil ca membrii grupului să primească documentația cu cel puțin 10 zile înainte de data reuniunii pentru a putea să o analizeze în mod corect.
- 54 În sfârșit, reclamanții arată că nu s-a realizat nicio consultare pentru a remedia deficiența de actualizare a evaluării devenite caducă. În această privință trebuie să se observe că articolul 2 din orientări prevede că parametri „grad de izolare” și „alte condiții de viață locale” vor fi determinați pe baza datelor furnizate de delegație ca răspuns la un chestionar. În speță, SEAE, pentru a determina scorul atribuit acestor doi parametri în ceea ce privește delegația din Ghana, s-a bazat pe o evaluare realizată în iulie 2014. Or, dat fiind că orientările privind noua metodologie de stabilire a ICV au fost adoptate în luna decembrie 2014, respectiv după șase luni de la realizarea evaluării în cadrul delegației menționate, și că aceasta din urmă nu a fost consultată în niciun moment din nou în vederea remedierii acestei deficiențe, nu se poate exclude că o consultare adecvată ar fi permis să fie verificate criteriile de evaluare și să poată fi realizată o evaluare mai conformă cu realitatea din teritoriu și cu orientările.
- 55 Rezultă din ansamblul considerațiilor care precedă că reclamanții susțin în mod întemeiat că procedura de stabilire a ICV, astfel cum este prevăzută de orientări, nu a fost urmată corect în speță.
- 56 Pentru ca un viciu de procedură să poată conduce în speță la anularea fișelor de remunerație ale reclamanților, întocmite din luna martie 2015 până la 28 decembrie 2015, în măsura în care pun în aplicare noua rată a ICV, astfel cum a fost adoptată prin Decizia din 23 februarie 2015, mai trebuie stabilit că, în lipsa acestor nereguli, decizia menționată ar fi putut avea un conținut diferit și că, prin urmare, aceste fișe de remunerație înseși ar fi putut aplica o rată a ICV diferită (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 13 iulie 2000, Hendrickx/Cedefop, T-87/99, EU:T:2000:191, punctul 64 și jurisprudența citată).
- 57 Asemenea nereguli procedurale pot fi, așadar, sancționate prin anularea deciziei atacate numai în cazul în care se stabilește că aceste nereguli au putut influența conținutul deciziei (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 octombrie 1980, van Landewyck și alții/Comisia, 209/78-215/78 și 218/78, nepublicată, EU:C:1980:248, punctul 47, și Hotărârea din 9 martie 1999, Hubert/Comisia, T-212/97,

EU:T:1999:39, punctul 53). Or, această situație se regăsește în speță, întrucât nu se poate exclude că o consultare adecvată ar fi putut influența conținutul Deciziei din 23 februarie 2015. Pe de altă parte, nu se poate exclude nici că inexistența rapoartelor de la finalul celei de a doua și al celei de a treia etape ale procedurii de stabilire a ICV a fost de natură să lezeze interesele reclamantilor și să vicieze astfel procedura menționată în privința acestora, din moment ce, în lipsa acestor nereguli în desfășurarea procedurii, Decizia din 23 februarie 2015 ar fi putut avea un conținut diferit.

- 58 Astfel, este important să se sublinieze că revizuirea și, dacă este cazul, ajustarea ICV fac obiectul unui exercițiu anual care acoperă toate locurile de repartizare, pentru a ține seama de evoluția contextului. Acest exercițiu include o analiză a condițiilor de viață care prevalează în fiecare loc de repartizare și care urmărește să stabilească dacă acestea sunt sau nu sunt echivalente cu cele întâlnite în Uniune. Obiectivul actualizării ICV este, așadar, ca quantumul alocației să corespundă anual cu condițiile de viață de la un loc de muncă dat. În această privință, deținerea tuturor datelor furnizate de delegații, precum și respectarea mecanismului de consultare prezintă o importanță deosebită pentru cunoașterea realității din teritoriu de la fiecare loc de repartizare și pentru a se putea ține seama de evoluția contextului. În plus, comparația rezultatelor în raport cu condițiile de viață din alte regiuni similare, cu condițiile de viață din Uniune, precum și la nivel global este indispensabilă în vederea asigurării unei anumite exactități și coerențe. Neregulile săvârșite în cadrul procedurii de stabilire a ICV, și anume lipsa consultării și faptul că nu au fost întocmite rapoarte la finalul celei de a doua și al celei de a treia etape ale procedurii menționate, au un impact de natură să afecteze aprecierea situației reale a delegației în Ghana, precum și a evoluției în raport cu anul anterior.
- 59 În consecință, fără a fi necesar să se examineze celelalte motive invocate de reclamant, fișele de remunerație ale reclamantilor din luna martie 2015 trebuie anulate în măsura în care pun în aplicare noua rată a ICV în privința funcționarilor și a agenților repartizați delegației din Ghana, astfel cum a fost adoptată prin Decizia din 23 februarie 2015, ca urmare a viciului de procedură care afectează această din urmă decizie.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 60 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât SEAE a căzut în pretenții, se impune obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor reclamantilor.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a cincea)

declară și hotărăște:

- 1) **Anulează fișele de remunerație ale domnului David Martinez De Prins și ale celorlalți funcționari și agenți ai Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) ale căror nume figurează în anexă, întocmite de SEAE pentru luna martie 2015, în măsura în care aceste fișe pun în aplicare Decizia SEAE din 23 februarie 2015 de reducere, începând de la 1 ianuarie 2015, a indemnizației privind condițiile de viață plătite personalului Uniunii Europene repartizat în Ghana.**
- 2) **Respinge în rest acțiunea.**
- 3) **Obligă SEAE la plata cheltuielilor de judecată.**

Gratsias

Labucka

Ulloa Rubio

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 14 decembrie 2017.

Grefier
E. Coulon

Președinte